

Epicedion. Sanctissimis Manibus, Illustrißimi ... Domini, Dn. Friderici
Wilhelmi Ducis Saxoniae, Comitis Provincialis Thuringiae ... defuncti
Vinariae, Non. Quintilib. Hora vespertina XI. Anno M.DCII. Cum Vixisset
Annos XL. Menses II. Dies XII.

Ienae

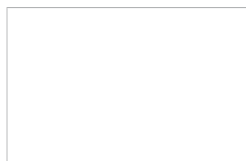
Stindt, Jakob

Hist 8° 02366/01 (09)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00003039

urn:nbn:de:urmel-ff33b44e-9187-4a58-bdd7-d7402d39ca944-00000809-11

Lizenz: <https://creativecommons.org/publicdomain/mark/1.0/>

urn:nbn:de:urmel-ff33b44e-9187-4a58-bdd7-d7402d39ca944-00000809-11

EPICEDION.

*SANCTISSIMIS MANIBVS, IL-
lustrissimi, Celsissimiq, Principis ac
Domini,*

**DN. FRIDERICI
VVILHELMI DVCIS SA-
XONIAE, COMITIS PROVINCIA
LIS THVRINGIAE, MARCHIONIS
Misniae, post feliciter per decennium administra-
tum ELECTORATVM SAXONIAE, pie
placideq, defuncti VINARIAE, Non.
Quintilib. Hora vespertina XI.**

**A N N O
cl. l. cll.**

CVM VIXISSET

Annos XL. Menses II. Dies XII.

IACOBO STINTIO I. V. D.

**IN ACADEMIA IENENSI,
Debita gratitudinis & συμπαιδείας stu-
dio scriptum.**

**J E N A
Imprimebat Tobias Steinmann:**

EPICEDION.

*Ene ego, te Princeps FRIDE-
RICEVVILHELMESilebo,
Inter multorum lugubria car-
mina vatum,*

*Et TRA qua meruit Pietas encomia lau-
dum?*

*Ignoscant sancti manes, quod serius unus
Hac tibi persoluo, qua pridem cogito iusta.
Non animus, non obsequium, non prompta
voluntas*

*Defuit, aſt qua sunt scribendis oia grata
Carminibus, facilisq; fluens in Carmina vena,
Sed ceu ſera licet, tamen haud ingrata vo-
luntas*

Gratandi fuerit, ſic non ſit ſera dolendi.

*Ergo mea tristes lugubria carmina Muſa
Dicite, lugubres hac poſcunt tempora verſus.
Occidit, occidit heu, FRIDERICS
namq; VVILHELMVS*

SAXO^m

SAXONIÆ Princeps, quò religioſior alter
Haud fuit; hac quamvis ſit penè domeſtica
virtus

SAXONIÆ domui, ſub qua revireſcere
primum

Religionis opus cepit Germanidos ora,
Olim cum ſapiens claram FRIDERICVS
ad Albim

SAXO, Scholam erexit magni cui fama LV-
THERI,

Membris ¶ parvi, ſed magni mente PH I-
LIPPI

Doctrinae ¶ ſtudium, totũ diſfuſa per orbem,
Incrementa dedit, nunc ſeculum vertitur, unde
Saxonicis ingens hoc munus contigit oris.

O ſeculum felix, ò aurea tempora, cum tot
Preſtantes animis Heroas, viribus atq;
Hac ſtirps præſentes produxit ad uſq; nepo-
tes.

Nempe JOHANNEM CONSTAN-
TEM, qui fortiter unus

Cum paucis alijs, inuicta mente profeſſus
Verborum ſanam formam, normamq; do-
cendi,

A 2

Te

Te coram Casar CAROLE inuictissime,
verbo

Nil sibi divino prius esse quid orbe probavit.

Quid Te magnanimum dicam IANVM
FRIDERICVM?

Qui pugnans acie in prima, quod vulnus ho-
nestum

Fronte capis, fortis pro religione tulisti.

Quos & avum, proavosq; Tuos, FRIDI-
RICE WILHELME,

Constantes animis, vera & pietate celebres,

Hic memoro, patremq; pium IANVM
GVILIELMVM,

Qui belline prior fuerit, vel pacis in arte

Quis dubitet; generis Tibi tam praeclara pro-
pago,

Materna ut taceam stirpis PALATI-
NIDOS ortum.

Hac sate gente tuis mox Te maioribus istis

At teneris praestas dignum, iuvenilibus annis

Religionis amans pura, & virtutis avita.

Scilicet à teneris praestat consuescere multum,

Decidit haud procul & lapsum de stipite
pomum.

Artibus

Artibus ergò bonis, quas Princeps noscere
debet

Imbutus, tolerans sub doctis sæpè Magistris
Censurasq; graves, indefessosq; labores,
Plurima cognoscis, vita quibus indiget usus,
Et patria paulò qua post traduntur habena:
Multa etenim Princeps, qui multis imperat
unus,

Discere præ reliquis, & debet noscere multa.
Sed patris heu obitum fatis urgentibus ipsis,
Principis ARGVSTI dum Te tutela gu-
bernat,

Imperij qui tum Septemvir, maximus Heros
Saxonicos agros, hos Tyriget asq; propinquos,
Et regere imperio, & moderari legibus aquis
Cœpit, ceu Princeps cognato sanguine cretus;
Hic Tua se virtus mox exerit optime Prin-
ceps,

Dum cœptos urges cursus pietatis & artis,
Nec pateris mentem recto de tramite flecti,
Imperiumq; ferens, charo cum fratre JO-
HANNE,

Principis agnati, parendo scilicet ipse
Discis, subiecti Tibi quæ sint arte regendi.

A 3

Parue-

Paruerit siquidē qui vult regnare necesse est.

O miras hominum sortes, mirandaq; fata,
Quam nihil est stabile, & quam nulla po-
tentia firma.

In te quod regimen Princeps Elector habebat,
Conversa rerum facie & labentibus annis,
Tres geris in fratres illustres deinde nepotes
Verum quā leni, moderato, quamq; benigno
Uteris imperio, nulli gravis, omnibus aequus,
Misnia per denos dum se Tibi subijcit annos,
Et Duce Te florent, quae tum caput exerit
alma

Relligio, Pallas, Themis & pax aurea, qua
nil

Esse potest homini melius, vel gratius unquā.
Vix benè sed tandem proprijs ubi redditus
oris,

Atq; Tuis populis, multumq; diuq; petitus,
Et desiderio magno expectatus ad aulam,
Atq; redis patria sedem mitissime Princeps,
Exultans lato cum Te V I N A R I A plausu
Excipit, atq; suo praesenti Principe gaudet.
Quam brevis illa fuit, quam non ea firma su-
tura

Laticia.

Laticia, heu spes fallaces, properataq; fata:
Exactis nondū complerat mensibus annum
Phœbus, Te postquam reducem V I X A -

R I A vidit,

Languentes heu cum morbus gravis occupat
artus,

Pellere quem potuit nulla Podalirius arte,
Quamvis accessit Medicorum sedula cura,
Sed cadis, heu cadis ante diem, meritissime

Princeps,

Ætatis medio & virtutis flore virescens:
Ceu Rosa, qua medijs dum consista floret in
hortis,

Naribus & gratos de se se spirat odores,
Flaccescit, sævis agitataq; decidit Euris.

O vanas hominum spes, o fallacia vita
Tempora, quam nulli parcia Mors invida,
quamvis

Maiorum titulos, & iactet stemmata longa.

Non pius EZECHIAS, non DAVID, non Jo-
SAPHATVS,

Non sapiens SALOMON, non prestans robore
SAMSON,

Evitare fera potuerunt spicula mortis,

Omnia

Omnia succidit mors, sceptrā ligonibus
aquat,

Seu citò, seu serò, meta omnibus ista parata
est.

Quò Tu pracedis, Dux optime, nos comita-
mur,

Summus militia Dux cum statione iubebit
Cedere quemq, sua, fragilemq, hanc linquere
vitam.

Nos grati interea & memores Tua facta cai-
nemus,

Sēper honos, laudesq, tua, pietasq, manebunt,
Namq, p̄j semper nomē, ceu palma virescit.

Tu vive aternūq, vale sanctissime Princeps,
Maiores inter Divos, animasq, beatas,
Conspectuq, Dei fruerē, aternaq, salute.

Te verò incolumem nobis, Dux optime
I A N E,

In quo vestra domus fermè inclinata recūbit,
In quo nostra omnia spes & fortuna reclinat,

Nestoreos servare velit feliciter annos,

Qui reges regnare iubet D E V S optimus
unus.

F I N I S.